

det har øvet en meget heldig Virkning paa Forhandlingen om Skattelovforslagene, i alt Fald har det virket, ganske som Regeringen ønskede. Jeg tror ogsaa, at naar den hele Sag er afsluttet, skal det nok blive erkendt, at den Fremgangsmaade, Regeringen har fulgt, har været fuldkommen rigtig.

Al den Tale om parlamentarisk Nederlag for Folketinget og om, at Landstinget her har manifesteret en overordentlig Overvægt over Folketinget, er Tale hen i Luften. Det synes ogsaa at fremgaa deraf, at blandt dem, der have foreslaaet at stryge Kultoldanmærkningen — og altsaa efter de ærede Medlemmers Mening have tilføjet Folketinget dette uhorste konstitutionelle og parlamentariske Nederlag —, ere de to Herrers egne Partiførere i Landstinget, 4de Landstingsmand for 9de Kreds (Harald Jensen) og 6te Landstingsmand for 1ste Kreds (Brandes). Det kan dog vel ikke være muligt, at disse højt fortjente demokratiske Forkæmpere, som altid holde paa Folketingets og Befolkningens Rettigheder, skulde have været med til at tilføje Folketinget et Nederlag i dets konstitutionelle Stilling, gøre Folketinget alvorligt Afbræk i dets Stilling i det parlamentariske Liv. Nej, det have de to herrer selvfølgelig ikke villet være med til, og det glæder mig, at det ogsaa meget bestemt er blevet konstateret af et af disse to ærede Medlemmer, nemlig den Landstingsmand, der staaar som det radikale Partis Ordfører i Landstinget. Han har ved første Behandling af Finanslovsforslaget for faa Dage siden sagt netop i Anledning af dette Spørgsmaal: „Det er den hele demokratiske Forfatningsteori her i Landet, at Folketinget har Overvægten over Finanslovsforslaget, behandler det og sender det op til Landstinget, og at Landstinget tager det i Folketingets Affattelse. Ja, naturligvis, der kan godt gøres Indflydelse gældende paa et enkelt Punkt, og det vil ogsaa ske i Aar“ — dermed sigtedes til Kultoldanmærkningen — „hvem modsiger det? Men det berører ikke Hovedsagen, som er, at den konstitutionelle Teori her i Landet, som den er udformet i mange, mange Aar og egentlig har været i Hævd inden det saakaldte Systemskifte, er den, at Landstingets Indflydelse paa Finansloven er forsvindende. Folketinget har den hele Indflydelse.“ Altsaa ogsaa efter de Udtalelser, der kom fra det radikale Partis egen Ordfører, berører dette, at Landstinget har udstemt Kultoldanmærkningen, og at Folketinget i

Overensstemmelse med sin hidtidige Praksis finder sig i at vedtage Finanslovsforslaget uden denne Anmærkning, ikke i fjerneste Maade Folketingets for længst anerkendte og gennemførte Overvægt ved Afgørelsen af Finanslovbevillinger.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Efter at den højtærede Finansminister saa udførligt har imødegaaet en Del af de Betragtninger, der ere fremsatte af andre ærede Medlemmer, kan jeg fatte mig meget kort. Jeg skal kun gøre en ganske enkelt Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), der sluttede sig til de Udtalelser, der ere fremsatte i Betænkningen af Højremindretallet i Landstinget. Det undrer mig meget, at det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds vil slutte sig hertil. Jeg havde dog troet, at det ærede Medlem havde saa megen Forstand paa de Anliggender, her er Tale om, at han ikke kunde slutte sig til den Opfattelse. Jeg tror ogsaa, at hvis det ærede Medlem tænker sig om, vil han hurtig komme til det Resultat, at den Opfattelse, han her forfægter, er ganske umulig. Det ærede Medlem siger, at naar der paa Finansloven er tilsagt Kommunerne et vist Beløb, saa skulle de have det, uanset om den Lov, ifølge hvilken de have Krav paa dette Beløb, ændres, og uanset om der udtrykkelig staaar paa Finanslovens § 27, at hvis den Lov ændres, ændres Bevillingerne i Overensstemmelse hermed. Det ærede Medlem vil hurtig kunne indse, at hvis hans Opfattelse virkelig var rigtig, vilde det føre Konsekvenser med sig, som det ærede Medlem slet ikke tør tage. Jeg skal henvise til et enkelt Forhold. Paa Finansloven er der tilsagt Landboforeningerne, Kontrolforeningerne, Kvægavlforeningerne og mangfoldige andre landøkonomiske Foreninger Bevillinger i Henhold til Husdyrloven. Vi staa i dette Øjeblik i Begreb med at foretage Ændringer i Husdyrloven, hvorefter der bliver en Besparelse paa maaske 250,000 Kr. Men hvis det ærede Medlem havde Ret i, at Kommunerne have Krav paa at faa det Tilskud, som er opført paa Finansloven, uanset om Loven om Tilskud til Kommunerne ændres, saa have Kvægavlforeningerne, Kontrolforeningerne, Landboforeningerne o. s. v. ogsaa Krav paa at faa de Tilskud, der staaar paa Finansloven, uanset om Husdyrloven bliver ændret. Det ene er ganske som det andet. Jeg kunde drage mange andre Eksempler frem. Det ærede Medlem vil efterhaanden